

บทความวิจัย

เรื่อง ภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของ จาง เช่อซิน (张可欣)

โดย

นางสาวชาวิณี อยู่งาน

รหัสนักศึกษา 05530589

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรารุท ตันณีกุล

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

ชื่อบทความวิจัย “ ภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของ จาง เซ่อซิน (张可欣) ”

ชื่อผู้วิจัย นางสาวธาวิณี อยู่งาน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเอเชียศึกษา รหัสประจำตัว 05530589

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรารุท ต้นฉีกุล

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการวิเคราะห์ความงามของภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของจาง เซ่อซิน (张可欣) ในช่วงปีค.ศ. 2005 โดยใช้ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ และเพื่อวิเคราะห์แนวความคิดของภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของจาง เซ่อซิน (张可欣) ในช่วงปีค.ศ. 2005 โดยศึกษาจากสูจิบัตรงานแสดงศิลปะของจาง เซ่อซิน (张可欣) “From Spanning Border to Accumulation Releasing On Zhang Kexin’s Contemporary Arts” ผลการศึกษาพบว่าศิลปินใช้เทคนิคเฉพาะตัวมาสร้างสรรค์ผลงานไม่ว่าจะเป็น เส้น สี การจัดวาง รูปร่างรูปทรง และใช้ องค์ประกอบศิลป์เหล่านี้นำเสนอแนวความคิดแนวของศิลปะออกมา และนำวัฒนธรรมจีนแผ่นดินแม่ของเขาเป็นซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมตะวันออกมาผสมผสานเข้ากับผลงาน นำเสนอผ่านแนวความคิดการเปลี่ยนแปลงระหว่างแนวคิดใหม่และแนวคิดเก่า การปะทะกันระหว่างอารยธรรมตะวันตกและตะวันออก การแสดงออกทางศิลปะเหล่านี้ได้รับการยอมรับให้เป็นแนวทางที่แปลกใหม่และร่วมสมัย

คำสำคัญ ภาพวาด ศิลปะร่วมสมัย จางเซ่อซิน

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จาง เก่อซิน (张可欣) เป็นคนแรกที่น่าศิลปะร่วมสมัยของจีนเข้าไปในไทยในช่วงต้นยุค 90 ในช่วงศตวรรษสุดท้ายวงการศิลปะของไทยเริ่มตระหนักถึงขอบเขตของวัฒนธรรมจีนร่วมสมัย และในเวลาเดียวกันภายใต้แนวโน้มของวัฒนธรรมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ เขายังคงนำศิลปะร่วมสมัยของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้าไปสู่จีน เขามีอาชีพเป็นนักศิลปะในต่างประเทศมานานกว่าทศวรรษ เขาแสดงความสามารถที่โดดเด่นอย่างสมบูรณ์ในสายงานที่แตกต่างกันของศิลปะร่วมสมัย เช่น การวาดภาพแบบร่วมสมัย ประติมากรรม ศิลปะติดตั้ง มีเดียอาร์ต มโนทัศน์ศิลป์ ศิลปะการแสดง ทฤษฎีทางด้านศิลปะและอื่นๆ เขายังคงทำกิจกรรมทางด้านศิลปะและงานมหรหรรรมในหลายๆ ส่วนที่แตกต่างกันของโลกด้วยเช่นกัน เมื่อเร็วๆ นี้ศิลปะของจาง เก่อซิน (张可欣) ได้เข้ามามีชื่อเสียงอย่างมาก ในทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ ด้วยเหตุผลนี้หอศิลป์แห่งชาติของไทยจึงเป็นเจ้าบ้านในการจัดงานแสดงนิทรรศการขนาดใหญ่เกี่ยวกับการทำงานศิลปะส่วนตัวของเขาในวันที่ 12 - 29 พฤษภาคม 2005 ชื่องานคือ “Spanning Border –International Touring Exhibition on Zhang Kexin’s Contemporary Arts” งานแสดงนิทรรศการนี้เป็นงานที่สำคัญทางด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ครบรอบ 30 ปีของการก่อตั้งความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยและจีน และจาง เก่อซินยัง (张可欣) เป็นผู้ที่เคยเข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและศิลปะระหว่างไทยจีนมาอย่างยาวนาน

จาง เก่อซิน (张可欣) ใช้ศิลปะร่วมสมัยเป็นสื่อกลางเพื่อเผยแพร่ความคิดและแนวคิดของเขา โดยจากงานศิลปะส่วนตัวของเขาที่ขยายออกไป จึงเป็นการเปิดแนวพรมแดนท่ามกลางสายงานด้านศิลปะที่แตกต่างกันและเขาเชื่อมั่นมารวมกันอีกครั้ง งานแสดงนิทรรศการ “Spanning Border” ของจาง เก่อซิน (张可欣) มีการแสดงวิสัยทัศน์ที่เน้นเป็นพิเศษทางด้านศิลปะร่วมสมัย งานนี้ก่อให้เกิดศิลปะของโลกแนวใหม่อย่างสมบูรณ์สู่ผู้คนโดยการใช้ประโยชน์ทางด้านศิลปะร่วมสมัย เช่น การวาดภาพร่วมสมัย ประติมากรรมร่วมสมัย ศิลปะติดตั้ง ศิลปะการแสดงและอื่นๆ เช่นเดียวกับศิลปินจีนร่วมสมัยคนอื่นๆ จาง เก่อซิน (张可欣) มีความพยายามที่จะหลอมรวมวัฒนธรรมแนวพรมแดนระหว่างจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไว้ในวงการศิลปะโลกผ่าน งาน

แสดงนิทรรศการ “Spanning Border” โดยศิลปะของเขามีการผสมผสานเข้ากับแนวคิดของ วัฒนธรรมตะวันออกนั่นเอง งานแสดงนิทรรศการ “Spanning Border” ของ จาง เค่อซิน (张可欣) ยังคงชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเขาไม่เพียงข้ามผ่านพรมแดนที่มีรูปแบบแตกต่างกันระหว่างอุดมการณ์ ของวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกเท่านั้น แต่เขายังข้ามผ่านแนวพรมแดนนี้ด้วยตัวเองอีกด้วย ดังนั้นเขาจึงสร้างผลงานศิลปะที่มีความเป็นไปได้ของการเกิดศิลปะใหม่อย่างมากมายโดยไม่ย่อ ท้อ ผู้คนสามารถเห็นจุดนี้ของเขาได้อย่างชัดเจนที่งาน “Spanning Border –International Touring Exhibition on Zhang Kexin’s Contemporary Arts”

ภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของเขาจาง เค่อซิน (张可欣) ไม่ได้ใช้ประสบการณ์ที่มาจาก ความสำเร็จในการสั่งสมผลงานสร้างสรรค์ที่มีชื่อเสียงในทศวรรษที่ผ่านมาของเขา เขาละทิ้งรูปแบบ ภาพวาดดั้งเดิมจากจิตวิญญาณแบบการไม่ฝืนฝืน ไม่สร้างสรรค์ และนำหลักการรูปแบบภาพวาด แนวคิดเชิงกล้าหาญเข้ามาใช้เพื่อที่จะพยายามสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ โดยการใช้สื่อรูปแบบ ต่างๆใหม่ ชุดผลงานด้านศิลปะเกี่ยวกับภาพวาดร่วมสมัย “China’s gates” และ “China’s constructing rules” ประสบความสำเร็จ โดยจาง เค่อซิน (张可欣) ได้นำเสนอชุดภาพนี้อย่างสมบูรณ์ แบบที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน ในแต่ละฉากของภาพวาดมีรูปแบบประติมากรรมในจีนและโครงสร้างของ กรอบบ้านในแบบสถาปัตยกรรมจีนแบบดั้งเดิมที่สืบทอดต่อกันมา แสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ จีนที่แพร่กระจายไปอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องประตูและกรอบบ้านเก่าเหล่านี้ และมีพื้นที่ว่างให้กับฉาก ที่แสดงสัญลักษณ์การแสดงออกทางศิลปะ ได้แก่ ชายและหญิงที่ติดตามแฟชั่นญี่ปุ่น ภาพการ์ตูน รูปแบบตราสินค้า ตัวอักษรจีนและอักษรภาษาอังกฤษ บทความทางด้านแฟชั่น รูปภาพบุคคลที่มี ชื่อเสียงและรูปภาพดาราสาวงามและอื่นๆ ชุดภาพวาด “China’s gates” และ “China’s constructing rules” ได้ส่งผ่านข้อความของชาวตะวันออกอย่างชัดเจน ไปยังผู้คนทางตะวันตกและยังเป็นการแสดง ถึงการเปิดรับและเปลี่ยนแปลง ซึ่งประตูและกรอบ โครงสร้างบ้านเก่าของจีนนั้นแสดงถึงจิตวิญญาณ ของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและภาพชายและหญิงที่ติดตามแฟชั่นญี่ปุ่น ภาพการ์ตูน รูปแบบตราสินค้า ตัวอักษรจีนและอักษรภาษาอังกฤษ บทความทางด้านแฟชั่น รูปภาพบุคคลที่มีชื่อเสียงและรูปภาพ ดาราที่สาวงามนั้นแสดงออกถึงการสูญเสียวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและการรอคอยการบูรณะ จากการทำงานทางด้านศิลปะเหล่านี้จึงแสดงให้เห็นถึง การเปลี่ยนแปลงระหว่างแนวคิดใหม่และแนวคิดเก่า การปะทะกันระหว่างยุคเก่ากับยุคใหม่ การต่อสู้อันระหว่างความเป็นมนุษย์และความไร้เหตุผลและ

ความรู้สึกปลาบปล้ำและความโศกเศร้าในชีวิตของคนจีนที่เป็นผลมาจาก การทำลายกับการบูรณะ การสูญเสียกับการชนะ การแสดงออกทางศิลปะเหล่านี้ได้รับการยอมรับให้เป็นแนวทางที่แปลกใหม่ และร่วมสมัย

ในระบบการสร้างสรรค์หรือความงามทางศิลปะนั้นภาพวาดรวมสมัยของจาง เซ่อชิน (张可欣) มีลักษณะที่น่าสนใจคือ เรื่องเส้นมีการใช้ลักษณะเส้นที่หลากหลาย เช่น เส้นตรงแนวตั้ง ให้ความรู้สึกแข็งแรง สูงเด่น สง่างาม น่าเกรงขาม เส้นตรงแนวนอน ให้ความรู้สึกสงบ ราบเรียบ กว้างขวาง การพักผ่อน หย่อนนิ่ง เส้นตรงแนวเฉียง ให้ความรู้สึกไม่ปลอดภัย การลัด ไม่หย่อนนิ่ง เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนโยน นุ่มนวล (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 26) และมีการเน้นเส้น โดยผู้วาดจะถ่ายทอดธรรมชาติหรือความคิดออกมาเป็นรูปร่างรูปทรงลักษณะ 2 มิติหรือ 3 มิติลงไปบนพื้นระนาบ ด้วยการผสมผสานองค์ประกอบอื่นๆเข้าไปในผลงานอย่างเหมาะสมกลมกลืน การเขียนแบบเน้นเส้นจะทำให้เห็นขอบเขตรูปร่างของภาพอย่างชัดเจน (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 32) ส่วนในเรื่องของสีนั้นจาง เซ่อชิน (张可欣) มีการใช้ทฤษฎีเรื่องสีที่ปรากฏเด่น หมายถึงสีที่ถูกเน้นให้เห็นชัดเจนเป็นจุดเด่น โดยการใช้สีสดหรือสีแท้ (สีที่ไม่ถูกผสมกับสีใด) แล้วถูกเคลือบด้วยสีหม่น (สีที่ผสมกับสีเทา) หรือแวดล้อมด้วยสีอ่อน (สีที่ผสมกับสีขาว) จนทำให้สีที่เน้นปรากฏชัดเจน (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 83) นอกจากนั้นยังมีการใช้แสงและเงาในส่วนที่ต้องการให้เด่นขึ้นมาให้ดูเป็น 3 มิติโดยการเขียนภาพระบายสี ถ้าแสงสว่างมากเงาจะมีความชัดเจนมาก และสีของเงานั้นจะเป็นสีที่ต้องผสมกับสีตรงข้ามของสีวัตถุนั้นมากขึ้น แต่ถ้าแสงน้อยเงาของวัตถุก็จะมีน้ำหนักสีใกล้เคียงกับวัตถุนั้น (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 102) แต่ในภาพวาดของจาง เซ่อชินใช้สีดำในการสร้างแสงและเงา

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ทำให้เกิดผลงานศิลปะนี้ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นในด้านประวัติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าผลงานภาพวาดรวมสมัยของจาง เซ่อชิน (张可欣) นั้นมีความสำคัญต่อความสัมพันธ์ประเทศไทยและจีน อีกทั้งยังแสดงถึงวัฒนธรรมจีนในยุคเก่าและยุคใหม่ที่มีความขัดแย้งกัน โดยแสดงออกผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ และองค์ประกอบศิลปะทำให้เกิดความงามและความหมายที่ต้องการสื่อแนวคิดของตัวศิลปินออกมา

จากความน่าสนใจดังกล่าว ผู้วิจัยใคร่ศึกษา “ภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของ จาง เข่อซิน (张可欣)” เพื่อให้เห็นถึงแนวคิดและความงามทางศิลปะที่ลึกซึ้งต่อไป

จุดประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษากระบวนการวิเคราะห์ความงามของภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของจาง เข่อซิน (张可欣) ในช่วงปีค.ศ. 2005 โดยใช้ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์
2. เพื่อวิเคราะห์แนวความคิดของภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของจาง เข่อซิน (张可欣) ในช่วงปีค.ศ. 2005

สมมติฐานของการศึกษา

1. จาง เข่อซิน (张可欣) ใช้วัฒนธรรมจีนซึ่งเป็นวัฒนธรรมแผ่นดินแม่ของเขาเพื่อเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมตะวันตกโดยผ่านใช้มุมมองทางศิลปะของเขา
2. ผลงานศิลปะร่วมสมัยของจาง เข่อซิน (张可欣) ได้รับอิทธิพลแนวคิดมาจากวัฒนธรรมภายนอกภูมิภาคของตน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาสูจิบัตรงานแสดงศิลปะของจาง เข่อซิน (张可欣) “From Spanning Border to Accumulation Releasing On Zhang Kexin’s Contemporary Arts”
2. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของจาง เข่อซิน (张可欣)
3. แพลเอกสารสูจิบัตร
4. เรียบเรียงผลการศึกษารูปแบบของบทความวิจัย

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่ใช้อย่างได้แก่ ทฤษฎีองค์ประกอบทางศิลปะ และเอกสารที่เกี่ยวกับสูจิบัตรการแสดงศิลปะ

1. เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีองค์ประกอบทางศิลปะ

ฉัตรชัย อรรถปักษ์ (2548) เขียนหนังสือเรื่อง “องค์ประกอบศิลปะ” กล่าวถึง เรื่องเส้นที่มีการให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป เช่น เส้นตรงแนวตั้ง ให้ความรู้สึกแข็งแรง สูงเด่น สง่างาม น่าเกรงขาม เส้นตรงแนวนอน ให้ความรู้สึกสงบ ราบเรียบ กว้างขวาง การพักผ่อน หย่อนนิ่ง เส้นตรง

แนวเฉียง ให้ความรู้สึกไม่ปลอดภัย การล้ม ไม่หยุดนิ่ง เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกอ่อนโยน นุ่มนวล เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการเน้นเส้นซึ่งการเขียนแบบเน้นเส้นจะทำให้เห็นขอบเขตรูปร่างของภาพอย่างชัดเจน ส่วนในเรื่องของสีนั้นได้กล่าวถึงเรื่องสีที่ปรากฏเด่น หมายถึงสีที่ดูเน้นให้เห็นชัดเจนเป็นจุดเด่น โดยการใช้สีสดหรือสีแท้ (สีที่ไม่ถูกผสมกับสีใด) แล้วถูกเคลือบด้วยสีหม่น (สีที่ผสมกับสีเทา) หรือเคลือบด้วยสีอ่อน (สีที่ผสมกับสีขาว) จนทำให้สีเหล่านั้นปรากฏชัดเจน นอกจากนั้นยังมีการกล่าวถึงการใช้แสงและเงาในส่วนที่ต้องการให้เด่นขึ้นมาให้คุณเป็น 3 มิติโดยการเขียนภาพระบายสี ถ้าแสงสว่างมากเงาจะมีความชัดเจนมาก และสีของเงานั้นจะเป็นสีที่ต้องผสมกับสีตรงข้ามของสีวัตถุนั้นมากขึ้น แต่ถ้าแสงน้อยเงาของวัตถุก็จะมีน้ำหนักสีใกล้เคียงกับวัตถุนั้น

2. เอกสารเกี่ยวกับสูจิบัตรแสดงศิลปะ

Mason Florence (2548) ได้จัดพิมพ์สูจิบัตรงานแสดงศิลปะ “From Spanning Border to Accumulation Releasing On Zhang Kexin’s Contemporary Arts” ซึ่งจัดขึ้นที่หอศิลป์แห่งชาติของไทยในวันที่ 12 - 29 พฤษภาคม 2005 ชื่องานคือ “มหกรรมการแสดงการก้าวข้ามพรมแดน-การท่องเที่ยวระหว่างประเทศเกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยของจาง เค่อซิน” งานมหกรรมนี้เป็นงานที่สำคัญทางด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ครบรอบ 30 ปีของการก่อตั้งความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยและจีน กล่าวถึงประวัติของจาง เค่อซิน (张可欣) แนวความคิดของผลงานศิลปะไม่ว่าจะเป็นการวาดภาพร่วมสมัย ประติมากรรมร่วมสมัย ศิลปะติดตั้ง ศิลปะการแสดง และอื่นๆ และกล่าวถึงตัวศิลปินที่ความพยายามที่จะหลอมรวมวัฒนธรรมแนวพรมแดนระหว่างจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยผ่านผลงานศิลปะของเขาเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบแนวทางการวิเคราะห์ห้องศิลปะประกอบศิลปะว่าต้องพิจารณาจากการจัดวางองค์ประกอบ เช่น เส้น สี แสงและเงา ที่สร้างความงามให้แก่ผลงาน จากแนวคิดของฉัตรชัย อรรถปักษ์ (2548)

ส่วนเอกสารเกี่ยวกับสูจิบัตรแสดงศิลปะนั้นทำให้ทราบถึงประวัติศาสตร์และความเป็นมาของการจัดงานแสดงศิลปะ แนวคิดของผลงานศิลปะของตัวศิลปิน อีกทั้งยังมีรูปผลงานให้ผู้วิจัยได้นำความรู้เกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ มาเป็นแนวทางการศึกษาและวิเคราะห์ด้วย จากสูจิบัตรของ Mason Florence (2548)

อนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของจาง เหว่ซิ่น (张可欣) นั้นยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน และผู้วิจัยเห็นว่ามีความน่าสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “ภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของ จาง เหว่ซิ่น (张可欣)” เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับภาพวาดศิลปะร่วมสมัยให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

แนวความคิดของผลงาน

จาง เหว่ซิ่น (张可欣) ใช้ศิลปะร่วมสมัย¹ เป็นสื่อกลางเพื่อเผยแพร่ความคิดและแนวคิดของเขา โดยใช้มุมมองทางศิลปะของเขาทำให้ขยายออกไปและเป็นการเปิดแนวพรมแดนท่ามกลางสายงานด้านศิลปะที่แตกต่างกัน เช่น การวาดภาพร่วมสมัย ประติมากรรมร่วมสมัย ศิลปะติดตั้ง ศิลปะการแสดงและอื่นๆ ศิลปะของเขานั้นเป็นการผสมผสานเข้ากับแนวคิดของวัฒนธรรมตะวันออก

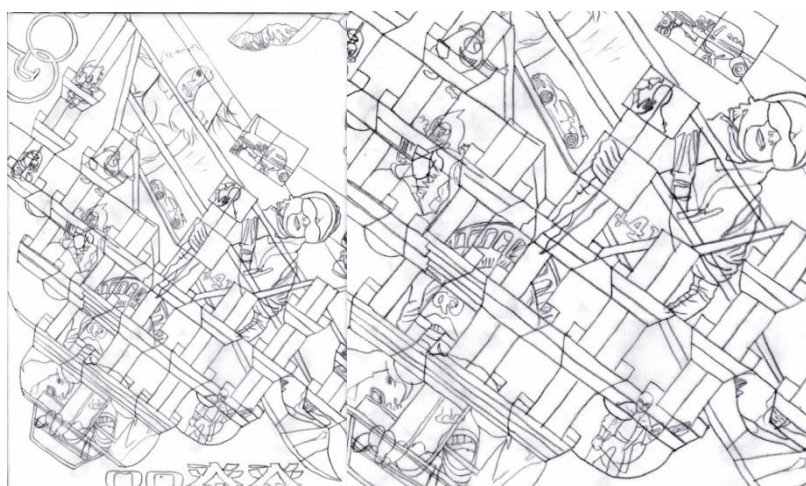
ชุดภาพวาด “China’s constructing rules” ของจาง เหว่ซิ่น (张可欣) ในแต่ละฉากของภาพวาดมีรูปแบบประติมากรรมในจีนและโครงสร้างบ้านในแบบสถาปัตยกรรมจีนแบบดั้งเดิมที่สืบทอดต่อกันมา แสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์จีนที่แพร่กระจายไปอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องประติมากรรมและกรอบบ้านเก่าเหล่านี้ และมีพื้นที่ว่างให้กับฉากที่แสดงสัญลักษณ์การแสดงออกทางศิลปะ ได้แก่ ชายและหญิงที่ติดตามแฟชั่นญี่ปุ่น ภาพการ์ตูน รูปแบบตราสินค้า ตัวอักษรจีนและอักษรภาษาอังกฤษ บทความทางด้านแฟชั่น รูปภาพบุคคลที่มีชื่อเสียงและรูปภาพดาราที่สวยงามและอื่นๆ

¹ ศิลปะร่วมสมัย มีรูปแบบเฉพาะของศิลปินแต่ละคนเน้นความเป็นตัวของตัวเองของศิลปินแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีมากมายหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็มีแนวคิดเทคนิค วิธีการที่แตกต่างกันออกไปอย่างหลากหลาย บ้างก็ สะท้อนสภาพสังคม บ้างก็ แสดงมุมมองบางอย่างที่แตกต่างออกไป บ้างก็ แสดงภาวะทางจิตของศิลปินและกลุ่มชน บ้างก็ แสดงความประทับใจในความงามตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มีการนำเอาวัสดุอุปกรณ์แบบใหม่ ๆ รวมถึงเครื่องจักรกลเข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์งานมากขึ้น การบริโภค หรือการสนับสนุนงานศิลปะ ไม่จำกัดอยู่ที่ชนชั้นสูง ชุนนาง หรือผู้ร่ำรวยอย่างแต่ก่อนเท่านั้น แต่ยังคงสนองต่อประชาชนทั่วไปอีกด้วย ไม่เพียงแต่รูปแบบที่หลากหลายทางศิลปะเท่านั้นที่เกิดขึ้น รูปแบบศิลปะสมัยดั้งเดิมก็ยังคงได้รับความนิยมและสืบทอดต่อกันมาจนถึงสมัย ปัจจุบันด้วย

รูปที่ 1

รูปที่ 1.1

รูปที่ 1.2 : คัดลอกลายเส้นโดยรวินิ อยู่งาน

จากภาพ China's Constructing Rules- House Frame ในปี 2005 (รูปที่ 1) เป็นภาพที่ลงด้วยสีอะคริลิกและดินสอถ่านบนพื้นผ้าใบ ภาพนี้มีทัศนธาตุทางศิลปะที่ชัดเจน คือ เส้นตรงแนวตั้ง ที่ให้ความรู้สึกแข็งแรง สูงเด่น สง่างาม น่าเกรงขาม เส้นตรงแนวนอน ให้ความรู้สึกสงบ ราบเรียบ กว้างขวาง การพักผ่อน หย่อนใจ (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 26) ซึ่งเส้นต่างๆเหล่านี้ศิลปินนำมา รวมกันเพื่อให้เกิดเป็นโครงสร้างบ้านเก่าของจีน (รูปที่ 1.2) แสดงให้เห็นว่าเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมจีนที่สืบทอดกันมาช้านาน มีความสง่างาม แข็งแรง และมั่นคงเพราะเส้นแต่ละเส้นต่อกันสนิทซ้อนกันเป็นชั้นๆขึ้นไป แต่ภายใต้วัฒนธรรมดั้งเดิมก็มีวัฒนธรรมของต่างชาติแทรกอยู่ จะเห็นได้จากตัวการ์ตูนของอเมริกา ญี่ปุ่น ภาพผู้หญิงที่แต่งตัวแบบตะวันตก รถยนต์ของยุโรป และเครื่องบิน (รูปที่ 1.1) สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นวัฒนธรรมใหม่ที่เข้ามาในจีน แต่วัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามาในจีนนั้นก็ยังคงอยู่ภายใต้กฎหรือกรอบของประเทศจีนอยู่ จะเห็นได้จากภาพตัวการ์ตูนหรือคน

ต่างๆจะมีบางส่วนที่เป็นช่องโหว่ขาดหายไปไม่สมบูรณ์ถูกเส้นตัดขาดก็มี (รูปที่ 1.1) แต่ถึงอย่างไร สิ่งเหล่านี้ก็สามารถทำให้โครงสร้างบ้านที่แข็งแรงและมั่นคงนี้เกิดการสั่นไหวได้ จากเส้นตรงแนวเฉียงที่ให้ความรู้สึกไม่ปลอดภัย การล้ม ไม่หยุดนิ่งนั่นเอง (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 26)

รูปที่ 2

รูปที่ 2.1

รูปที่ 2.2 : คัดลอกลายเส้นโดยทราวิณี อยู่งาน

ภาพ China's Constructing Rules- Dangling Game ในปี 2005 (รูปที่ 2) เป็นภาพที่ลงด้วยสีอะคริลิกบนพื้นผ้าใบ (รูปที่ 2) ทักษะของภาพนี้อันดับแรกคือ สี สีที่ใส่ในภาพนี้เมื่อมองแล้วจะชวนในนึกถึงสีที่อยู่ในผ้าใบในยามค่ำคืน เป็นสีสดๆที่ปะปนอยู่ในความมืด (รูปที่ 2.1) จะเห็นได้จากสีแดง ให้ความรู้สึกตื่นเต้น รุนแรง กล้าหาญ มีอำนาจ สีเหลือง ให้ความรู้สึกร่าเริง สดใส กระชุ่มกระชวย สีเขียว ให้ความรู้สึกสดชื่น มีพลัง สบาย มีชีวิตชีวา (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 85) สิ่งเหล่านี้ก็เปรียบเหมือนวัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามาพร้อมกับกลุ่มคนหรือผู้นำรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายเปิดประเทศที่ทำควบคู่ไปกับการปฏิรูป ทำให้คนจีนได้สัมผัสกับอารยธรรมแบบตะวันตกมากขึ้น ผู้คนพากันเข้าใจว่าอะไรๆที่เป็นแบบตะวันตก ก็คือความทันสมัย (ดำรง ฐานดี, 2544 : 81) น่าตื่นเต้น แต่ก็แฝงไปด้วยอันตราย ความไม่เปิดเผย จากสีดำที่ปนอยู่ในสีแดง เหลือง เขียว บนตัวของคนที่สวมสูทและบนศีรษะมีวิกผมครอบอยู่ ซึ่งหมายถึงคนเหล่านี้ถูกครอบงำด้วยวัฒนธรรมและความคิดแบบตะวันตกนั่นเอง วัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามา ก็ครอบงำคนจีนเริ่มมีอำนาจโดยศิลปินนำเสนอผ่านรอยยิ้มและแววตาของผู้ชายที่เป็นตัวแทนของผู้นำรุ่นใหม่ อีกทั้งท่าทางที่ยืนกอดอกแสดงถึงความมั่นใจ ทำให้วัฒนธรรมจีนนั้นเริ่มเสื่อมสลายถูกทำลายไปเห็นได้

จากซากโครงสร้างบ้านโบราณจีนที่หักพังนั่นเอง นอกจากนั้นแล้วในเรื่องของตำแหน่งการจัดวางตัวการ์ตูน Toy Story และเครื่องบินบริษัทขนส่ง FedEx (รูปที่ 2.2) ที่อยู่ด้านบนของภาพล้วนแต่สัญชาติอเมริกันทั้งนั้น แสดงให้เห็นถึงค่านิยมสมัยใหม่ที่เข้ามามีบทบาทให้ประเทศจีน แต่ตรงด้านล่างของภาพจะเห็นหัวรูปปั้นเดวิด ซากโครงสร้างบ้านโบราณจีน สิ่งเหล่านี้เมื่อในอดีตเป็นสิ่งที่มีความแต่ในปัจจุบันกลับถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ล้าหลัง ไม่ทันสมัย ไม่มีคุณค่าไปแล้ว

รูปที่ 3

รูปที่ 3.1

รูปที่ 3.2 : ถัดลอกลายเส้น โดยชราวิณี อยู่งาน

รูปที่ 3.3

รูปที่ 3.4

ภาพ China's Constructing Rules- Door ในปี 2005 (รูปที่ 3) เป็นภาพที่ลงด้วยสื่อะคริลิกและดินสอถ่านบนพื้นผ้าใบ ในภาพจะเห็นพื้นหลังเป็นรูปประตูบ้านโบราณจีน ประตูบ้านเป็นเหมือนการเปิดรับสิ่งที่ดีเข้ามาในบ้าน และคอยปิดกั้นป้องกันสิ่งไม่ดีที่จะเข้ามา ก็เปรียบเหมือนประเทศจีน

มีทั้งเปิดรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา เมื่อถึงจุดๆหนึ่งเมื่อรู้สึกว่าคุณวัฒนธรรมของตนได้ถูกทำร้าย
 ไปก็จะเริ่มปิดกั้นวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้วัฒนธรรมต่างชาติดูเหมือนเป็นสิ่งแปลกปลอม เป็นสิ่งที่
 ไม่ดี ในภาพนี้ศิลปินนำเสนอรูปผู้หญิงที่แต่งกายตามแฟชั่นญี่ปุ่นให้คุณเป็นสัตว์ประหลาด (รูปที่ 3.1)
 โดยใช้สีที่ดูไม่เป็นธรรมชาติมีสีดำผสมอยู่ยิ่งทำให้ดูเป็นสีแบบเน่าๆ ดูหดหู่ ไม่สดใส ลึกลับ (ฉัตร
 ชัย อรรถปักษ์, 2548 : 85) มีการจัดวางให้ชินติดกันจนทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด (รูปที่ 3.2) และยิ่ง
 เห็นได้ชัดจากรูปคนที่สวมใส่แค่เสื้อชั้นในเพียงตัวเดียว (รูปที่ 3.3) ที่ดูเหมือนเป็นคนบ้า สับสน ทั้ง
 รูปร่าง หน้าตา ทรงผม สีผิวเป็นสีน้ำตาลปนดำให้ความรู้สึกเก่า ทрудโทรม (ฉัตรชัย อรรถปักษ์,
 2548 : 85) นอกจากนั้นยังมีรูปผู้หญิงที่อยู่ด้านหลังประตูทำท่าทางแลบลิ้นออกมาดูน่าเกลียดน่ากลัว
 และตัวการ์ตูนเชรัคคิโยวที่มีรูปร่างแปลกประหลาด (รูปที่ 3.4)

รูปที่ 4

รูปที่ 4.1

ภาพ China's Constructing Rules- Reconstructive Design ในปี2005 (รูปที่ 4) เป็นภาพที่ลงด้วยสี
 อะคริลิกและดินสอถ่านบนพื้นผ้าใบ สีในภาพนี้เป็นสีที่ดูน่าเพราะมีสีดำปนอยู่ยิ่งทำให้ดูเป็นสีแบบ
 เน่าๆ ดูหดหู่ ไม่สดใส ลึกลับ (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 85) เป็นสีที่ไม่สมจริง จากภาพ (รูปที่ 4.1)
 จะเห็นว่าสีผิวของคนในภาพลงสีด้วยสีชมพูอมม่วงปนดำและสีเหลืองปนดำ ซึ่งต่างจะสีผิวของ
 มนุษย์จริงๆ อีกทั้งรูปร่างหน้าตาเป็นผู้ชายแต่แต่งตัวเหมือนผู้หญิงแสดงออกว่าเป็นเพศที่สาม ใน
 จีนนั้นผู้ชายมีบทบาทเป็นผู้นำของครอบครัว เข้มแข็ง เพราะฉะนั้นเพศที่สามจึงไม่เป็นที่ยอมรับใน
 สังคมจีน ถูกมองว่าเป็นตัวประหลาดต่างจากประเทศฝักตะวันตกที่มีเปิดโอกาสและยอมรับกลุ่มคน

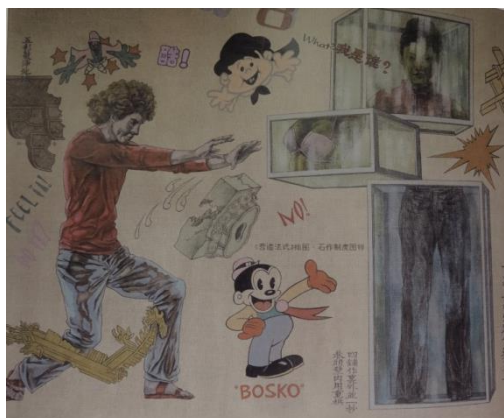
เหล่านี้แล้ว ดังนั้นวัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามาในจีนก็เปรียบเหมือนเป็นเพศที่สามที่ถูกมองว่าเป็นตัว
 ประหลาดที่เข้ามาทำร้ายวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนนั่นเอง

รูปที่ 5

รูปที่ 5.1

ภาพ China's Constructing Rules- The New Pavilion Design ในปี 2005 (รูปที่ 5) เป็นภาพที่
 ลงด้วยสีอะคริลิคบนพื้นผ้าใบ ในภาพ (รูปที่ 5.1) จะเห็นรูปชาวตะวันตกที่ตาข้างหนึ่งถูกปิดไว้ใน
 ที่นี้หมายถึง วัฒนธรรมตะวันตกที่ยอมเข้ามาอยู่ภายใต้กรอบของประเทศจีน เหมือนเป็นการสร้างทำ
 เพื่อที่จะได้เข้ามามีอิทธิพลในจีน ซึ่งเห็นได้จากรูปชาวตะวันตกที่ถูกวางไว้ภายใต้หลังคาบ้าน
 โบราณจีน แต่วัฒนธรรมตะวันตกนี้ก็ทำให้วัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนถูกทำลายไปโดยไม่รู้ตัว ไปใน
 ภาพ (รูปที่ 5) แสดงผ่านรูปโครงสร้างบ้าน โบราณจีนที่มีลักษณะเอียง ฐานแตงนั่นเอง

รูปที่ 6

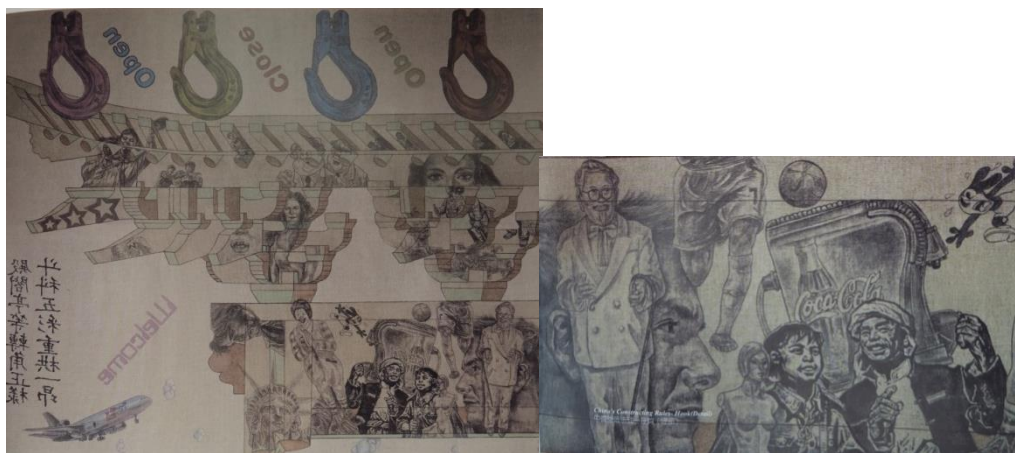

รูปที่ 6.1

รูปที่ 6.2 : คัดลอกลายเส้นโดยชาวินี อยูงาน

ภาพ China's Constructing Rules- The Architect's Magic ในปี 2005 (รูปที่ 6) เป็นภาพที่ลงด้วยสีอะคริลิกและดินสอถ่านบนพื้นผ้าใบ ในภาพจะเห็นรูปผู้หญิงจีนที่สวมใส่ชุดแบบจีนโบราณที่อยู่ในกล่อง (รูปที่ 6.1) ผู้หญิงจีนสมัยโบราณต้องอยู่ในกรอบภายใต้วัฒนธรรมจีนดั้งเดิม ไม่มีอำนาจ จากทฤษฎีศิลปะที่ว่ารูปทรงสี่เหลี่ยมซึ่งเป็นรูปทรงปิดให้ความรู้สึกอึดอัด ไม่มีอิสระ (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 43) เพราะเส้นทุกเส้นมาบรรจบกันอย่างสนิท ไม่มีช่องว่าง (รูปที่ 6.2) ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะมีรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา เช่น การแต่งกายที่เปลี่ยนไป แต่อย่างไรก็ต้องอยู่ภายในกรอบของสังคมเช่นเดิมแต่เป็นกรอบแบบสมัยใหม่ จะเห็นได้จากเสื้อชั้นในและกางเกงยีนส์ที่อยู่ในกล่องนั่นเอง (รูปที่ 6.1) ส่วนรูปผู้ชายที่ทำท่าทางเหมือนปล่อยพลังไปทางด้านกล่องที่มีผู้หญิง เสื้อชั้นใน กางเกงยีนส์ อยู่ในนั้น (รูปที่ 6) แสดงให้เห็นว่าผู้ชายในสังคมจีนนั้นเป็นผู้มีอำนาจและตีกรอบให้กับผู้หญิง อีกทั้งเขายังสวมใส่เสื้อสีแดงที่ให้ความรู้สึกกล้าหาญ มีอำนาจ (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 :

85) ดังนั้นสะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้ว่าจะมีการเปิดรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาแต่อย่างไรก็ตามก็ต้องอยู่ภายใต้กรอบของวัฒนธรรมจีน

รูปที่ 7

รูปที่ 7.1

ภาพ China's Constructing Rules- Hook ในปี 2005 (รูปที่ 7) เป็นภาพที่ลงด้วยสีอะคริลิกบนพื้นผ้าใบ สีในภาพนี้เป็นสีมืด ซึ่งสีดำให้ความรู้สึกหดหู่ เศร้า (ฉัตรชัย อรรถปักษ์, 2548 : 85) และใช้สีดำลงสีตรงส่วนของภาพวาดสัญลักษณ์อาหารขยะ อาหาร กีฬา ของสหรัฐอเมริกา (รูปที่ 7.1) ทำให้สิ่งเหล่านี้ที่เป็นวัฒนธรรมตะวันตกดูเป็นสิ่งที่ไม่ดีเป็นตัวทำลายวัฒนธรรมจีน ภาพเหล่านี้ถูกวาดลงบนโครงสร้างบ้าน โบราณจีน ยิ่งเป็นตัวแสดงว่าวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาซ้อนทับกับวัฒนธรรมจีนในปัจจุบัน

สรุปผลการวิจัย

ภาพวาดศิลปะร่วมสมัยของจาง เเซอซิน (张可欣) ในปีค.ศ. 2005 มีความงามที่เป็นเอกลักษณ์โดยแสดงออกผ่านองค์ประกอบศิลป์ที่ศิลปินนำเทคนิคเฉพาะตัวมาใช้สร้างผลงานไม่ว่าจะเป็น เส้น สี การจัดวาง รูปร่างรูปทรง และใช้องค์ประกอบศิลป์เหล่านี้นำเสนอแนวความคิดแนวของศิลปะออกมาคือ รูปแบบที่แตกต่างกันระหว่างอุดมการณ์ของวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก โดยสะท้อนให้เห็นถึงสังคมจีนในยุคโลกาภิวัตน์ซึ่งเปรียบเสมือนโลกไร้พรมแดน ทำให้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศแพร่ขยายไปสู่กันได้อย่างง่ายดาย ซึ่งในที่นี้ศิลปินแสดงให้เห็นถึงสังคมจีนที่มีการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา จนทำให้เกิดการทำลายวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม แต่วัฒนธรรมตะวันตก

นั่นก็ต้องอยู่ภายใต้กรอบของสังคมจีนเช่นเดียวกัน เป็นการเขี่ยหยันสังคมจีนสร้างความตระหนกให้แก่คนจีนให้เริ่มหันมาใส่ใจ และรักษาวัฒนธรรมแม่ของตัวเองเอาไว้ก่อนที่จะถูกทำลายไปจนหมด โดยใช้ศิลปะร่วมสมัยเป็นสื่อกลางเพื่อเผยแพร่ความคิดและแนวคิดของเขา

อย่างไรก็ดีการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าศิลปะร่วมสมัยของจาง เซ่อซิน (张可欣) ในสาขาอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นประติมากรรมร่วมสมัย ศิลปะติดตั้ง ศิลปะการแสดงและอื่นๆ ก็มีความน่าสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ความงามและแนวความคิด ซึ่งก็เป็นที่น่าสนใจและน่าศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

ฉัตรชัย อรรถปักษ์. **องค์ประกอบศิลปะ**. กรุงเทพฯ : บริษัท จูนพับลิชชิ่ง จำกัด , 2548.

ดำรง ฐานดี. **สังคมและวัฒนธรรมจีน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2544.

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาต่างประเทศ

Mason Florence. **From Spanning Border to Accumulation Releasing On Zhang Kexin's**

Contemporary Arts. Thailand : S.P. Thai Press Company Limited , 2005.